

VÁCLAV HAVEL – AUDIENCE (1975)

UKÁZKA

SLÁDEK Ferdinande –

VANĚK Ano?

SLÁDEK Víš, co je na tom nejhorší?

VANĚK Co?

SLÁDEK Že já za boha nevím, co jim mám každej tejděn říkat – vždyť já o tobě dohromady nic nevím – do styku s tebou vlastně skoro nepřijdu – a těch pár blbostí, co zachytím – že se chodíš zašívát do laboratoře – že tě viděli párkrát ve městě s Maruškou z flaškovny – že ti kluci z údržby dělali doma něco na topení – co s tím? No řekni – co jim mám furt říkat? Co?

VANĚK Nezlobte se, ale v tom já vám můžu těžko pomoci –

SLÁDEK Ale můžeš! Jen kdybys chtěl –

VANĚK Já? Jak to?

SLÁDEK Jsi přece inteligent, ne? Máš přece politickej přehled, ne? Píšeš, ne? Kdo jinej má vědět, co vlastně chtějí vědět, než ty?

VANĚK Promiňte, ale to snad –

SLÁDEK Koukej, v tom skladě bys měl fůru času – co by ti to udělalo, kdybys mi to jednou tejděně hodil na papír? Za to ti snad stojím, ne? Budu nad tebou držet ochrannou ruku! Budeš se tam mít jak prase v žitě! I pivo si tam budeš moct nosit – kolik budeš chtít! Pro tebe to přece musí bejt hračka! Jsi přece, sakra, spisovatel! Ten Tonda Mašků je fakt slušnej kluk a fakt to potřebuje – tak ho nemůžem přece nechat ve štychu! Anebo jsme si, sakra, neřekli, že budem táhnout za jeden provaz? Že si budem pomáhat? Že budem zkrátka parta? Neťukli jsme si snad na to? No řekni – ťukli jsme si na to, nebo neťukli?

VANĚK No dobře, ale –

SLÁDEK Všechno teď, Ferdinande, záleží na tobě! Když nám píchneš, bude všechno dobrý! Ty pomůžeš mně, já jemu, on mně a já zas tobě – takže žádněj přitom nepřijdem zkrátka! Nebudem si přece dělat z života peklo! *(Pauza)* No – co koukáš?

SLÁDEK Já nekoukám –

(Pauza)

SLÁDEK Měl bys příměj vliv na to, co o tobě budou vědět – to přece není k zahození –

VANĚK Já vím –

(Pauza)

SLÁDEK A v tom skladu by to bylo přece taky dobrý, ne? Teplo – fůra času –

VANĚK Bylo by to výborné –

(Pauza)

SLÁDEK No – tak o co teda jde?

(Pauza)

VANĚK Pane sládku –

SLÁDEK Co je?

VANĚK Já jsem vám opravdu velmi vděčen za vše, co jste pro mne udělal – vážím si toho, protože sám vím nejlíp, jak je takový postoj dnes vzácný – vytrhl jste mi tak říkajíc trn z paty, protože já vážně nevím, co bych si bez vaší pomoci počal – to místo ve skladu by pro mne znamenalo větší úlevu, než si možná myslíte – jenomže já – nezlobte se – já přece nemůžu donášet sám na sebe –

SLÁDEK Jaký donášení? Kdo tady mluví o donášení?

VANĚK Nejde o mě – mně to uškodit nemůže – ale jde přece o princip! Já se přece z principu nemůžu podílet na –

SLÁDEK Na čem? No jen to řekni! Na čem se nemůžeš podílet?

VANĚK Na praxi, s kterou nesouhlasím –

(Krátká, napjatá pauza)

SLÁDEK Hm. Tak nemůžeš. Ty teda nemůžeš. To je výborný! Ted' ses teda vybarvil! Ted' ses teda ukázal! *(Sládek vstane a začne rozčileně přecházet po místnosti)* A co já? Mě v tom necháš, vid'? Na mě se vykašleš! Já můžu bejt svině! Já se v tom bahně můžu patlat, na mně nezáleží, já jsem jen obyčejnej pivovarskej trouba – ale pán, ten se podílet nemůže! Já se pošpinit můžu – jen když pán zůstane čistej! Pánovi, tomu jde o princip! Ale co ostatní, na to už nemyslí!

Celý text je k dispozici v elektronickém archivu Knihovny Václava Havla. Do vstupu je nutná registrace, je zdarma a potvrzena automaticky ihned po vyplnění údajů. Vstup do elektronického archivu [zde](#).